

บรรณานุกรม

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร. (2552). ยุทธศาสตร์และกลไกการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายรัฐบาล. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา

<http://www.nccd.go.th/upload/content/82.pdf> (5 มี.ค.2554).

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). แผนยุทธศาสตร์ตามนโยบาย 3 D. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย.

กิจ นาคสุทธิ (2542). ทศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการป้องกันการแพร่ระบาดของยาบ้าในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เฉลิมพล เลียตระกูล. (2549). การประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานบันเทิงในอำเภอเมืองเชียงใหม่จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชาติรี หีบคำ. (2548). การดำเนินการป้องกันและแก้ปัญหาระบาดของสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดตาก. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ชาติชาย เมืองลือ. (2547). ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันปัญหาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอสารภีจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชุดิมา ว่องไว. (2547). การศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา 12. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชูชัย โง้วศิลปศาสตร์. (2547). การศึกษาการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ณรงค์ สุปิ่นะเจริญ. (2541). การป้องกันและแก้ไขปัญหาการติดสารเสพติดในกลุ่มนักเรียน : ศึกษากรณีโรงเรียนเชียงคำวิทยาคม อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ทวีศักดิ์ ลีระพันธ์. (2527). การประเมินโครงการเครือข่ายการจัดบริการทางสังคมสำหรับผู้ติดเชื้อ ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว. กรุงเทพฯ: สาธารณสุข.
- ทศพร ภูมิคำ. (2542). การป้องกันยาเสพติด. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นงคราญ ณรงค์ศักดิ์. (2541). การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นพพร ศรีผัด. (2548). กระบวนการตัดสินใจเสพยาบ้าของเยาวชนหญิงในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเขตภาพเหนือตอนบน. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บัวจันทร์ สุวัฒนนันท์. (2542). สภาพงานบริหารป้องกันยาเสพติดของโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทย. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฝ่ายวิชาการสูตร ไพศาล. (2539). พระราชบัญญัติวัตถุ พ.ศ. 2518 ปรับปรุง 2539 กรุงเทพฯ: สูตรไพศาล.
- พวงเพ็ชร จินะวงศ์. (2543). การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล ประจวบคีรีขันธ์. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พีรพันธุ์ สังข์เรือง. (2549). การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการดำเนินงานโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด กรณีศึกษาเทศบาลตำบลแม่ริม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มนัส สาระชัย. (2543). แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาศึกษากรณีโรงเรียนอรรณพวิทยพัฒนาเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2539). พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร : บริษัทอักษรเจริญทัศน์.
- รัตติยา พานิชนอก. (2547). การพัฒนาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนชุมชนบ้านนาแพงอำเภอนาโพธิ์จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วินัย เกษมเศรษฐ. (2523). แนวความคิดในการป้องกันการพึ่งพา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน
ป.ป.ส. เอกสารอัดสำเนา.

วีรพงศ์ ใจสุนทร. (2542). การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดลำพูน.
การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริประภา เดชรอด. (2546). การดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน
กรณีศึกษาโรงเรียนห้วยม้าวิทยาคม. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

ศักดิ์ กอแสงเรือง. (2530). พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 พร้อมด้วย
พระราชบัญญัติเพิ่มเติมกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงสาธารณสุขกับพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีและคำพิพากษา
ศาลฎีกาเกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติดให้โทษ. กรุงเทพฯ: นิติพรรณ.

สมจิตร ภาติกร และคณะ. (2527). มูลเหตุของโจรสลัดให้โทษและสารเสพติดของเด็กชายวัยรุ่น
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุพัตรา สุภาพ. (2540). ปัญหาสังคม. แผนกสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุพัฒน์ ชีรเวชเจริญ. (2540). ความหมายของยาเสพติด. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 5. (2550). การจำแนกสถานะสถานศึกษาเพื่อดำรง
ความเข้มแข็งในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด. [ระบบออนไลน์].

แหล่งที่มา <http://www.oncb.go.th/PortalWeb/appmanager/Portal/Internet> (13 ส.ค. 2551)

สุรเดช วงศ์ยา. (2524). มูลเหตุของการติดยาเสพติดให้โทษของนักเรียนและวิธีป้องกัน
ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตภาคเหนือ. ปรินูญานิพนธ์ การศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สุรพล ปรานวนิช. (2524). การป้องกันปัญหายาเสพติด “ทฤษฎีและปฏิบัติ”. กรุงเทพมหานคร :
สำนักงาน ป.ป.ส. เอกสารอัดสำเนา

สุรพล บุญทองสุข. (2547). การดำเนินการและแก้ปัญหายาเสพติดในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.
วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สรายุทธ์ ใจมั่น. (2543). การป้องกันและแก้ไขการติดสารเสพติดของนักเรียนโรงเรียนเวียงป่าเป้า
วิทยาคม จังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุพิศวง ธรรมพันทา. (2540). มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพฯ: ดี. ดี. บุ๊คส์ไตร์.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกระทรวงศึกษาธิการ. (2539). รายงานการวิเคราะห์
สรุปเอกสาร “การประมาณการจำนวนผู้ติดยาเสพติดในประเทศไทย”.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานกิจการพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2539). แผนป้องกันสารเสพติด
ของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร : องค์การคำคุรุสภา.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2535). ยาและยาเสพติด.

กรุงเทพมหานคร.

_____. (2537). การแก้ไขปัญหาเสพติดโดยองค์กรชุมชน ยุทธศาสตร์ใหม่สำหรับ
ประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด.

_____. (2539). สภาพปัญหาเสพติดในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: กองป้องกันยาเสพติด.

สำนักงานพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติด. (2542). แนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
ในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : อรุณการพิมพ์.

สำนักวิจัยเอแบค – เคเอสซีออนไลน์. (2544). ประมาณการจำนวนนักเรียน นักศึกษา
ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติด : กรณีศึกษาตัวอย่างนักเรียน นักศึกษา จากสถาบันการศึกษา
ทุกสังกัดทั่วประเทศ. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา (12 ธันวาคม 2551) [http : //](http://www.oncb.go.th)
www.oncb.go.th.

อุทัยศรี แสงคล้าย. (2539). สารเสพติด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อมรรัตน์ พรหมศรี. (2546). การดำเนินการป้องกันการใช้ยาเสพติดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
กลุ่มภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อรรถพล บาลขย. (2546). แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตร-
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.